

[Einer-Jensen.]

endvidere ønskeligt, at der bliver Mulighed for at tilvejebringe Ensartethed i Regler om Løn- og Arbejdsforhold paa Omraader, hvor der hidtil har hersket Vilkaarlighed i saa Henseende“.

Det var ud fra disse i Skrivelsen nævnte Synspunkter, at Hovedorganisationerne havde optaget Forhandlingerne og udarbejdet Forslag. Man søgte derved at tilvejebringe en fælles Front til Samfundets Bedste for hver inden for sit Omraade at prøve at bringe Landet ud over de Vanskeligheder, hvori det befinder sig. Dermed viste Hovedorganisationerne deres Villighed til at opgive alle Særinteresser og bøje sig for Samfundets Interesser.

Jeg beklager, at det ikke har været Regeringen muligt helt at følge det af Hovedorganisationerne fremsendte Forslag, men jeg udtaler Haabet om, at det af Ministeren nu fremsatte Lovforslag, der jo bygger paa Hovedorganisationernes Forslag, maa kunne skabe et Samarbejde mellem de to Parter, Arbejdsgivere og Arbejdere, til Gavn for vort Land.

Det vil forstaas efter disse Bemærkninger, at Lovforslagets Formaal er at undgaa Arbejdskampe. I § 1 bestemmes det derfor, at der nedsættes et Arbejds- og Forligsnævn. Dette bestaar af et Formandskab, 3 Medlemmer udnævnt af Kongen, og 3 af hver af Hovedorganisationerne, henholdsvis Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund, indstillede og af Arbejdsministeren udnævnte Medlemmer. Dette Nævn er naturligvis Hovedhjørnестenen i de fremtidige Overenskomstforhandlinger, idet det, hvis der ikke opnaas Enighed mellem Organisationerne, for saa vidt Overenskomster er udløbet, er beføjet til at fastsætte Løn- og Arbejdsvilkaar. Ved Behandlingen af Sager vedrørende Løn- og Arbejdsvilkaar for Arbejdsgivere og Arbejdere, der ikke er tilstrækkeligt repræsenteret gennem de efter Hovedorganisationernes Indstilling valgte Medlemmer, udtræder henholdsvis 2 eller 4 af Organisationernes Medlemmer af Nævnet, og der indtræder Repræsentanter for de paagældende Parter. Beslutningerne i Nævnet træffes med almindelig Stemmefforhold.

I § 2 fastsættes, hvilket Kriterium der skal anvendes, naar der er Spørgsmaal om Afgørelse angaaende Løn- og Arbejdsvilkaar for Arbejdsgivere og Arbejdere, der ikke er omfattet af en Overenskomst. Der udtales, at

„det er en Betingelse for Fastsættelse af Løn- og Arbejdsvilkaar for saadanne Arbejdsgivere eller Arbejdere, at denne af

Nævnet skønnes paakrævet for at opnaa en af Hensyn til Arbejdsforholdenes rolige Udvikling ønsket Ensartethed i Lønninger eller en Tilpasning, hvorved saavel Produktionens Omfang og Kvalitet som Antallet af beskæftigede tages i Betragtning“.

Hvis imidlertid en af Parterne ikke ønsker denne Uoverensstemmelse forelagt Nævnet til Afgørelse, kan den anden Part indbringe Spørgsmaalet om Uoverensstemmelsens Forelæggelse for Nævnet for et af Den faste Voldgiftsret nedsat Udvalg, og hvis dette Udvalg finder, at de foreliggende Oplysninger sandsynliggør, at Betingelsen for Fastsættelse af Løn- og Arbejdsvilkaar er til Stede, forelægges Sagen for Nævnet.

Dette er naturligvis for Samfundet den vigtigste Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag, idet der jo her tillægges det nedsatte Udvalg en endelig Afgørelse i de Spørgsmaal, der maatte komme til at foreligge vedrørende Løn- og Arbejdsforhold, uanset om det gælder organiserede eller uorganiserede Arbejdsgivere og Arbejdere.

I § 3 gives der Arbejds- og Forligsnævnet særlig Beføjelse til at rejse Spørgsmaal i Forbindelse med de Formaal, som Loven omfatter; ligeledes kan Arbejdsministeren forelægge Nævnet Spørgsmaal vedrørende de under Arbejdsministeriet henhørende Anliggender.

I § 4 bestemmes det, at der nedsættes et Fællesudvalg bestaaende af 3 Medlemmer for hver af Hovedorganisationerne, og at der, hvis dette Fællesudvalg beskæftiger sig med Sager vedrørende uorganiserede, indtræder Repræsentanter for disse i Udvalget. Fællesudvalgets Opgave er at beskæftige sig med alle de Spørgsmaal, der ikke har kunnet ordnes ad sædvanlig overenskomstmæssig Vej. Fællesudvalget kan med Flertal træffe Afgørelse i Sagerne, dog kan 2 Medlemmer af Udvalget appellere en Sags Afgørelse inden for en Frist af 14 Dage til Arbejds- og Forligsnævnet.

Som Organisationsmand betragter jeg denne Paragraf som en af de vigtigste, idet det er min Opfattelse, at det i langt de fleste Tilfælde vil være muligt at faa afgjort Sagerne i dette Fællesudvalg. Som Eksempel herpaa skal jeg nævne, at Hovedorganisationerne i Efteraaret, efter at man havde truffet Aftale om Forlængelse af gældende Overenskomster, nedsatte et Overenskomstnævn til at ordne alle Uoverensstemmelser. Gennem den Tid, der er gaaet, har det vist sig, at langt den overvejende Del af Sagerne gennem dette Overenskomstnævn er afgjort af Parterne, uden at det har været nødvendigt at lade Formandens Stemme være